

izhaja vsaki torek in soboto. Ako pade na ta dneva praznik, dan poprej.

Uredništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Vetturini št. 9, kamor je naslavljati pisma.

Nefrankirana pisma

se ne sprejemajo, enako se ne uvažujejo pisma brez podpisa.

Rokopisi

dopisov se ne vračajo.

GORICA

TELEFON št. 201.

stane na leto 10 K, za pol leta 5 K, za četrt leta 2-50.

Upravištvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“ ulica Vetturini št. 9.

Za oglase

se plačuje od četrstolpne peti vrste po 14 vin., za večkratni natis primeren popust.

Posamezne številke

stanejo 8 vin. in se prodajajo v raznih goriških trafikah.

Obligatorično zavarovanje proti loči.

Sto in stokrat se zberó v poletju na nebu črni oblaki, in poguba preti pridelkom na polju. Kmetič trepetá v grozi in strahu, kajti le par minut in ves njegov trud je bil zastoj. Dostikrat odvrne Bog grožečo šibo, a dostikrat je tudi kakor pravi pesnik Gregorčič: »Zastoj — nebo mu prošnje te ne čuje.« Strašno in divje je kmetiču ob srcu, ko so ozre na polje, na vinograde, vrte in sadovnjake: vse razbito, vse uničeno in ni ga pomočka, ki bi mu koristil v tej veliki nesreči, ni ga, ki bi ga tolažil v tej izgubi. Cele vasi, da cele pokrajine pobije večkrat toča, in za eno, včasih tudi za več let je uničen vsak pridelek. »Končan je cvet in sad obran,« pravi pesnik. Kaj je storiti, da se odpomore tem bridkim izgubam, ki zadevajo skoro redno našo deželo? Če ne vedno vseh vasi, zadene nesreča gotovo nekatere, a ni ga leta, da bi bilo vse srečno. Sedaj se sliši tu, sedaj tam o tej grozni sovražnici našega kmetiča.

Proti raznim nezgodam imamo zavarovanja. Ne le država, tudi dežele posebe imajo svoje zakone, ki štrime za tem, da kmetu stanje izboljša, ker bi ta ali oni sicer ne storil, kar je potrebno. Tako imamo na Goriškem zakon protiškodljivim žuželkam, potem imamo iz l. 1870 zakon o varstvu koristnih ptičev, ki je bil lani obnovljen kot deželni zakon za celo Primorsko, a se v kljub temu vendar presneto malo izpolnjuje, o čemur se ravno pri naših sosedih lahko prepričamo. Tako imamo zakon proti trtni uši in na Štajerskem celo proti plevelu. Morda bo kdo dejal: ali naj se sklene sedaj zakon proti toči? To bi bila nesmisel, gotovo, ker toča je elementaren, od človeških naprav in sklepov popolnoma neodvisen pojav. Tedaj zakona proti toči ni, a proti toči se pa lahko zavarujemo. Takih zavarovalnic je dandanes po vseh kulturnih deželah vse polno, ker so strokovni poljedelci uvideli, da se proti poškodbam povzročenim po toči drugače sploh ne morejo vspešno zaščititi. V agrarnih deželah

so prišli že davno na to, da je tako zavarovanje potrebno in že l. 1825 imamo v Avstriji prvo zavarovalnico proti ogpu in toči. Dandanes jih je seveda že nebroj in tudi o potrebnosti zavarovanja proti toči je vsakdo prepričan.

Toda stvar ima tudi svoje težkoče, ne sama na sebi, ampak med ljudstvom, zakajvelik je razloček, ali je kdo prepričan, da je zavarovanje potrebno in ali je tudi res zavarovan. Sto in sto pomislekov imajo naši ljudje proti stvarim, ki bi jim gotovo koristile. Po toči sicer davkarija ceni škodo in odbije potem par kron na davkih, a škoda s tem nikakor ni poravnana. Stotaki gredo tako po zlu in vendar bi ne bilo težko si v tem oziru pomagati.

Sedaj je, kakor vsak ve, vsakomudano na prosto, ali se zavaruje proti toči ali ne. Koliko se jih zavaruje, ako niso prisiljeni, to vemo. Ravno bogatejši morda, ki jih sploh škoda ne zadene tako občutno. A treba je skrbeti za vse. In zato bi bila naša misel, da bi bilo za našo deželo naravnost velikanske važnosti, ako bi sklenil deželni zbor zakon, ki predpisuje obligatorično zavarovanje, to se pravi, da mora biti vsak posestnik po razmerju svojega posestva zavarovan proti toči. Stem bi bila stvar v veliki meri ublažena in toliko strahu in groze bi bilo odstranjeno. Ta zakon bi bil eminentno socialnega pomena, ker bi res pomagali eden drugemu. Letos zadene toča to vas, drugo leto drugo. Enkrat bi dobili tedaj zavarovalnino eni, enkrat drugi. Ti, ki bi bili tisto leto brez nesreč, bi tako pomagali s svojimi prispevki onim, ki bi jim toča pobila. Tako bi bilo vedno tem nesrečnežem pomagano in bi res dobili izplačano neko večjo svoto v svojih stiskah. Da se ne bo nikdo ustavljal temu zakonu, češ, pri nas toča ne pobija, to smemo pač gotovo pričakovati. Ako ga ni leta in leta zadela nesreča, naj hvali Boga, a s tem ni rečeno, da ga tudi nikdar ne bo. Tudi bi se taki nazori malo strinjali z načeli kristusovega nauka, ki uči naj ljubimo svojega bližnjega. Eden bi plačeval tistih par kron za drugega in tako bi škode ne bile za tiste, ki jih zadenejo, tako bridko občutne.

Ker je ravno naša dežela prav pogostoma izpostavljena nevarnosti toče in neviht, pričakujemo in želimo, da bodo naši poslanci, zastopniki našega ljudstva, storili v prihodnjem zasedanju deželnega zbora potrebne korake, da se tudi na to stran po možnosti pomaga našemu potrebnemu ljudstvu.

Vojaški nabor v Korminu.

V sredo so bili poklicani na vojaški nabor, ki se je vršil v Korminu, mladeniči iz Medane in Kožbane. Druga leta se je začel nabor še po 8. uri zjutraj, dočim je bil letos napovedan že ob 7. uri. Mladeniči iz Medane, meneč, da se bo vršilo vse po starem, so prišli v Kormin še po 8. uri in so tako kasneje prišli k naboru kakor bi morali priti. Prišli so v Kormin vsi skupaj, noseč zastavi: cesarsko in slovensko ter prepevajoč slovenske pesmi, kakor je to pri takih prilikah vedno navada. Ko je bil nabor ob 10. uri končan, je okrajni glavár iz Gradišča, g. Schneider, obsodil medanske mladeniče na 24 ur zapora, ker niso bili pravočasno pri naboru. Orožniki so mladeniče takoj uklenili ter jih zvezane kot tolovaje odvedli v zapore. Vsed tega je nastalo ne samo med mladeniči, marveč tudi med njihovimi stariši in sorodniki, ki so jih spremili v Kormin, hudo razburjenje, ki bi bilo znalo imeti prav hude posledice, da jih ni glavár, g. Schneider, vsled posredovanja medanskega župana g. Zuchiatija in drugih eseb dal izpustiti iz zapora. Po obedu okolu dveh ur popoldne so medanski mladeniči, katerim so se pridružili tudi kožbanjski, vzeli v neki gostilni shranjeni zastavi in, uvrstivši se, odpravili so se proti domu, pevajoč medpotoma slovenske pesmi. Nekateri korminski meščanje, katere sta bodli v oči cesarska in slovenska zastava, so se začeli kmalu zbirati okolo mladeničev ter jih nsovati z raznimi Italjanom navadnimi Slovence žalečimi psokami. Število teh neodrešencev je kmalu naraslo, narkar so se zagnali v mladeniče korminski stražarji, ki so hoteli po vsi sili iztrgati

mladeničem, ki niso nič drugega storili nego, kakor je to pri takih prilikah navada, prepevali slovenske pesmi, slovensko zastavo iz rok, kar se jim pa ni posrečilo na veliko žalost okolo stoječih in tulečih neodrešencev. Nazadnje so prihiteli stražarjem še orožniki na pomoč in vsem skupaj se je posrečilo aretirati dva mladeniča.

Očividci, resni in razsodni možje, so nam zatrjevali, da mladeniči niso bili pijani, da mladeniči niso razsajali, ampak da so mirno proti domu hodeč prepevali slovenske pesmi.

Italjanski listi, posebno pa »Il Corriere Friulano«, in »l' Eco del Litorale«, pišejo cele članke, opisujoč briske mladeniče kot pijance, kot razsajaje in kot izzivači, češ, tem slovenskim divjakom je bilo v prvi vrsti na tem ležeče, da provocirajo mirne italjanske korminske meščane. »L' Eco del Litorale«, glasilo furlanske ljudske stranke, piše namreč:

»Danes okolo 13.30 (1¹/₂) ure, v času ko so ulice na pol prazne, je prihru-mela po gledališki ulici opita druhal (Slovencev iz bližnjih Brd) in je ostentativno mahala s slovansko trikoloro.

Na trgu Cumano so provokaterji napravili obhod ter jo potem mahnil v ulico Franca Josipa I. Na Locatellijevem trgu so se ustavili in vedno rjovel v svojem jeziku. Ko so se hoteli vrniti, zakričal jim je naš prijatelj Panzera: »doli ono zastavo«. Da bi ne bil tega nikdar rekel: v trenutku so se mu ti korajžneži — bilo jih je okolo petdeset — v slabem namenu približali. K sreči sta prišla v tistem trenutku na lice mesta dva redarja, ki sta rešila našega prijatelja pred napadom in sta poskušala iztrgati slovensko zastavo. Ves njun napor je bil zamanj, kajti pijani (gli avinazzati) so se skoro zbesneli oprijeli zastave, zapustivši črno-rmno zastavo, ki so jo imeli s seboj. Medtem se je nabrala množica meščanov vseh slojev, ki je začela zasledovati izzivatelje z redarji vred. Ko so ti uvideli, da jim slabo kaže, so začeli bežati. Oblastvu se je vseeno posrečilo spraviti na varno dva mladeniča (giovinastri) iz Medane, ki sta se umešavala v poslovanje redarjev.«

A. Bajke o svetu in človeku.

(Konec.)

3.

Tudi spomin na zlati vek, se je ohranil pri vseh Slovanih. Tedaj so bili ljudje dobri, in Bog je hodil po zemlji in učil ljudi orati in sejati. Ljudje so tedaj velevali ne le živim, ampak tudi mrtvim stvarém, in zemlja jim je dajala brez truda obilno sadí. Najbolj živo se je ohranil ta spomin pri Slovencih.

V začetku je bila bajé zemlja pusta in nikjer ni bilo nič razen kamenja. Bogu je bilo to žal in zato je poslal petelinca, da bi jo orodevtil. Petelin se je postavil v neko duplino in položil tje jajce čudovite moči in vrednosti. Jajce se razpoči in iz njega je priteklo sedem rek. Reke so obdale in napojile ves svet in v kratkem času je pozelenela cela zemlja; vse je bilo polno cvetja in sadja in rodila se je brez vsega truda na polju pšenica in na drevju jabolka, fige in najboljši in najslajši kruh. In v tem raji

so živeli ljudje brez vse skrbi: delali niso za to, ker je bilo to potreba, ampak le, da so si krajšali čas in se zabavali. Okoli tega raja so bile visoke gore in ni se bilo bati ljudem nobene nasilnosti ali kake hude burje. Ljudje so bili samisvoji in prosti. Da bi pa ne imeli škode iz nevednosti, je trepetal visoko gori petelin in jim je pel vsak dan, da bi vedeli, kdaj naj vstanejo, in kdaj naj delajo (Erb. 18.) Ali mahoma so se ljudje pohujšali in postali so zlobni ter so zaničevali božje darí. Zato so bili pokončani s potopom, pri katerem so poginili vsi razen štirih. Med temi štirimi je tudi en Slovenec, ki se je rešil na visoki trti, ki je segala celo do neba in je bila posvečena Kurentu. Kurent se ga je usmilil in mu pomagal. Ali kmalu se človek ni več ujemal s Kurentom. Ko se nista mogla pogoditi o tem, kdo naj vlada na svetu, popadla sta se in se metala celih sedem let po zemlji. Ali ne ta ne oni ni mogel premagati, če tudi sta vršila prava čuda junaštva. Tedaj pa sta razkopala in razrila zemljo, da je postala taka, kot je zdaj. Kjer so bile prej prostrane ravani, iztepla sta z nogami brezna in nagrna-

dila gore in vrhe. Končno je vendar zmagal Kurent in to zvičajno. Omamil je namreč človeka z vinom, o koje je bil del svoje krvi, človek pa je snedel na visoki gori za božjo mizo pečenko, ki ni bila njemu namenjena. Bogstvo se razsrdi in trešči človeka se silno močjo dol, in tu je obležal ves potolčen in je ležal polmrtev mnogo let. Ko je zopet ozdravel, ni imel nobene moči več in ni mogel čez morje, ki ga je preskakoval prej brez težave, niti na dno zemlje, ki jo je prebil prej s tem, da je topolnil z ного, niti gori k nebeški mizi, kjer je bil prej petelin.

Na ta način je dobil Kurent vlado nad svetom in človeka in od tega časa so ljudje majhni in slabi.

Erben 18—27. Sem spadajo tudi pravljica o izgubljenem raji, dalje one o pogreznjenem svetu radi človeške hudobije, n. pr. nad Mlinskim pri Kobaridu itd.

Nekdaj da so govorili tudi živali; zdaj le o svetih časih. Nekdaj so govorile tudi rastline, pravijo Banjšičarji in Podkrnci. Ko so se pa nekoč posmejale

neki oblubi osata, jim je Bog odvezl govor.

(Po maloruski bajki je bil nekoč satan odprl človeške prsi in pljunil v nje; zato pa zdaj — kašlja. Življenje uči, da imajo nekogi mnogo satanovih pljuincev v sebi, da ne rečem hujšega.)

Mordvini in Votjaki (Čudi) pravijo, da je vrag učil hmelj saditi in žganje žgati.)

Nemška bajka: Bog je hotel določiti živalim po 30 let življenja; ali pritožile so se po vrsti, da je to predolgo, zato pa da je dobil osel 18 let, pes 12, opica 10 let. — Nasprotno pa se je človek pritožil, da mu je 30 let premalo. In dobil je za nameček še oslovsko in pasja in opičja leta. In zdaj je do 30. leta čvrst, potem gara naprej in trpi kot osel, na to kot pes, naposled je otročji in norčav kot opica.

Vendar pa le — rad živi. Neki g. je vprašal staro ženo pod Predelom: Ali bi torej rada umrla? — O, kako rada! — Nu, to se kmalu opravi; le malo potrpite. — Ko je pa šel hudomušni gospod po glažek vode, se je žena zgubila. Bala se je za življenje!

no glavarstvo v Gorici in ne več goriški mestni municij. Kakor doznajemo, je c. kr. namestništvo v Trstu z razpisom z dne 22. avgusta to premembo odobrilo.

Cesta Kanal - Anhovo - Plave. Minole sobote si je ogledal stavbeni svetnik g. Machnitsch cestno progno Kanal-Anhovo-Plave, ki se ima popraviti, spopolniti in sploh urediti. Poseben vladni inženir bo v kratkem pričel izdelovati podrobne načrte za to delo. — Cesta bo skladvona.

Blizo Anrovega je nastala potem, ko se je nad njo zgradila železnica, nevarnost, da bi ne zdrčnila sčasoma železnica s cesto vred v Sočo. Zaraditega je stavil g. dež. posl. Zega meseca februarja v deželnem zboru tozadevni predlog, ki meri na to, da se tam cesta preloži in temeljito popravi. Nadejati se je torej sedaj, da se ta stvar v kratkem času ugodno reši.

Dražba za cesto od Levpe do Kala se je vršila dne 1. avgusta t. l. C. kr. tržaško namestništvo pa ni še do danes rešilo te zadeve. Nadejamo se pa, da se to zgodi v kratkem in da bo dotični podjetnik takoj pričel z delom, na kar ljudstvo silno težko čaka.

Sploh pa sili in deluje cestni odbor kanalski vedno na to, da razpiše vlada čim preje dražbo za zgradbo cele ceste od Grgarja pa do banjške meje.

Peronospora na Kanalskem. Zaradi nezadostnega škropljenja se je po Kanalskem peronospora posebno meseca julija zelo razširila, tako da bode vinski pridelek skoro ničeven. Nekdo, ki tamonje razmere dobro pozna, nam je zatrjeval, da ne bodo pridelali letos v celi dolini od Plavi pa do Ročinja niti 200 hl vina — in to vsled peronospore, kajti rekel nam je dotičnik: Zarod je letos tako lepo pokazal, da se je on sam nadejal, da bode pridelal kakih 100 hl, dočim ga ne bode pridelal v resnici prav zaradi peronospore niti 20 hl.

»Banca Friulana« v Gorici je bila te dni izbrisana iz zadržnega registra. — Posle bivše »Banca Friulana« je prevzela neka tridentinska banka.

Občinske volitve se bodo vršile v prvi polovici prihodnjega meseca v Vrtojbi in v Črničah. V Vrtojbi se pogajajo zlasti socialni demokratje, da pridejo na krmilo občine. V Črničah pa bodo poskušali svojo srečo liberalci. (O izidu homo poročali.

Iz zaporov so izpustili v četrtek po nalogu državnega pravdnistva Ottona Krainerja, Felicija Mosettig-a — Ronchi in Antona Farfaglia, vsi trije iz Gorice.

Toča. V sredo popoldne je padala debela toča deloma po gorenjem Krasu deloma po gorenjem Vipavskem. Zadelo je občine Avber, Štjak, Erzelj, Goče in del Gornje Branice.

Toča je padala te dni tudi po Divači in v njeni okolici. Poroča se, da je naredila še precej škode.

Toča na Kanalskem. Kakor smo že poročali, je minoli torek padala po Kanalskem še precej debela toča. Spremljal jo je hud vihar, ki je napravil tudi brez toče veliko škode. Najbolj prizadete so bile vasi Vrh nad Kanalom, Kambreško, Srednje, Kostanjevica, Lovišče in Debenje.

Ponesrečil je dne 30. avgusta zjutraj ob pol 3. uri v Divači g. Rudolf Verdnik, skladiščnik pri železnici. Po nesreči je padel pod vlak, ki mu je glavo proč odtrgal.

Potres na Bovškem. Iz Bovca nam poročajo, da so čutili tam dne 28. t. m. ob 2. uri popoldne še precej močam potres.

Samomor. V Volčah se je ustrelil vojak Ivan Marčon. Ostal je na licu mesta mrtev. Vzrok samomora ni znan.

V Cerknem je sedaj čevljarški podučni tečaj. Tečaj obiskuje 13 čevljarjev. Poučuje strokovni učitelj g. Hulka. Tečaj je otvoril zavod za pospeševanje male obrti v Gorici.

Znamenje časa. Nek višji uradnik imel je briti po železnici v bližnji kraj. Zaradi bolezni pa bi bil moral nadaljevati vožnjo s konji. Naprosil je zato pred prihodom nekega znanca, naj mu preskrbi voz. — Znanec se je podal k županu dotičnega kraja, ki ima 2 konja in ki je bil koj pripravljen dati konja na razpolago, dostavil je pa: »Počakaj, moram vendar poprej prašat hlapca, če bo hotel iti s konji.«

Izpred sodišča.

Anton Ličen iz Rihemberka je bil obsojen na 6 tednov ječe z dvema postoma zaradi nenravnih dejanj na škodo neke 13-letne deklice.

Izpred sodišča. V četrtek se je imela vršiti pred tukajšnjim okrožnim sodiščem kazenska obravnava proti onemu Antonu Ipravcu iz Ročinja, ki je, kakor je že znano, v pijanosti rekel, da ima pripravljeno bombo za nadvojvodo Josipa Ferdinanda (katero v resnici ni imel), ko se bo ob priliki avtomobilske dirke peljal skozi Ročinj in ki je v svoji hudobiji označil g. župnika Kadenara, ker mu je ta žugal, da ga bo tožil zaradi dolžnih mu 400 kron, za svojega sokrivca. Obravnava se ni vršila, ker je njegov zastopnik dr. Stanič vložil prošnjo, da se Ipravca izpusti iz preiskovalnega zapora, kateri prošnji so se priložili tudi sodnijski spisi, katerih pa višja inštanca še ni vrnila.

Odrpti lekarni. Od 1. do 8. sept. bode imeli ponočno službo lekarni: **Glubich - Tromba.**

Slaboumen padel v neko kraško vilenico. V torek zvečer ob 8 uri je zasljal neki mož, ki je šel mimo vilenice, nahajajoče se na zemljišču posestnika Franceta Rudeža iz Kobjeglave, da je nekdo klical v jami na pomoč. Ker mu je bilo znano, da je 27-letni Rudolf Lisjak iz Hruševice že v pondeljek izginil iz domače hiše in so ga svoji povsod iskali, zazdelo se mu je, kdo more biti v jami. Naznanil je hitro to sosedom in domačinom, ki so se podali na mesto nesreče. Razni so poskusili, da bi se spustili na vrvi v jamo, a ni šlo. Zato so s štanjske železniške postaje telefonirali, proseč pomoč, pri tržaški rešilni postaji. In res so se pripeljali na mesto nesreče en zdravnik in dva bolniška strežnika, katera so spustili po vrveh v 70 m globoko jamo. Po daljšem mučnem in trudapolnem delu se je posrečilo postrežnikoma in drugim ljudem, ki so držali vrvi, spraviti še precej pobitega Lisjaka iz jame, katerega so prepeljali na avtomobilu, s katerim se je zdravnik z dvema postrežnikoma odpeljal v tržaško bolnišnico. Rudolf Lisjak je slaboumen. Bil je že sedem mesecev v goriški norišnici, iz katere je prišel še-le pred poldrugim mesecem dni.

Č. duhovščina je naprošena, naj sporoči čimpreje goriškemu odboru za evh. kongres na Dunaju, s katerim vlakom se mislijo odpeljati udeležniki, da bo mogoče prositi želez. upravo za večje število vozov. S Krasa smo dobili sporočilo, da se bodo mnogi odpeljali iz Štanjela ob 11.44 po noči. Ta vlak pride v Gorico ob 12.23 popoldne. Kakor čujemo, se bodo temu vlaku pridružili tudi mnogi Goričani.

Kedaj odidemo slovenski goriški meščani na Dunaj? Pridite v nedeljo na shod »Slov. kat. del. društva« v »Central« ob 11. uri in tam se pomenimo.

K evharističnemu kongresu se bo podalo tudi mnogo italijanskih duhovnikov in aristokratov iz Rima, Modene, Livorna in Milana. Tudi drugega ljudstva se je iz Italije mnogo priglasilo za

evharistični kongres. Celo iz Sicilije se podajo h kongresu.

Oznanilo. Z ozirom na § 217 zak. o osebn. davku se naznani, da izvlečki iz plačilnih nalogov za osebno dohodninski davek za l. 1912 cenilnega okraja »Gorica-mesto in Gorica-dežela« bodo razpostavljeni za vpogled skozi 14 dni od 28. avgusta t. l. naprej ob uradnih urah pri davčnem oddelku tega c. kr. okrajnega glavarstva via Cappuccini št. 16 I. nadstropje, soba št. 5.

Preveč komunistične nazore je razvijal v Idriji socialni demokrat Janez Podobnik. Mož je vpokojen rudar, star 46 let. Po svoji vpokojitvi je bil blagajničar pri demokratičnem konsumnem društvu. On je sprejemal denar za konsum, a ga ni stavil kot tujo last na stran, ampak ga zase porabil, češ, da mu njegovi dohodki niso zadostovali za življenje. Tako je poneveril od l. 1906 sem 16.673 kron, a roka pravice ga je sedaj potipala za vrat in zahtevala račun. — Žagovarjati se je morai zato pred ljubljansko poroto, ki ga je spoznala za krivega hudodelstva nezvestobe po § 184 kaz. zak., in sodni dvor ga je obsodil na poldruge leto težke ječe, s posti in trdim ležiščem.

Minister Trnka je obiskal v času, ko se je mudil na Bledu tudi idrijski rudnik živega srebra. Izjavil je po obisku, da bode, ko pride na Dunaj, skrbel za to, da se dovolijo rudniku, ki ima sedaj poldruge milijon čistega dobička na leto, potrebne svote denarja, da se s tem poveča obrat in tudi zviša ta dohodek države.

Poskušna vožnja s prvim avstrijskim »dreadnoughtom« se je pričela minoli torek ob 8. uri zjutraj. »Viribus Unitis« je vozil skozi 30 ur nepretrgoma in sicer z različno hitrostjo.

Apaši v Zagrebu. V Zagrebu so zasledili organizirano apaško bando, ki je napadla več ljudi ter jih skušala oropati. Policija je aretirala dva uda te bande, druge zasleduje.

Italijanski odvetniki izgnani. Iz naše države so bili pred par dnevi izgnani trije italijanski odvetniki iz Rive, ker so fotografirali tam se nahajajoče utrdbe.

Zopet dva atentata na vojaška skladišča. V torek ponoči se je nekdo priplazil k depotu pionirjev v Klosterneuburgu in ustrelil na stražo; krogla je prebila vojaku kapo. O atentatorju ni sledu. — V sredo zjutraj se je na istem mestu zahrbtni napad ponovil. Neznavec je oddal zopet strel na stražo, a je ni zadel. Tudi topot niso mogli napadalca izslediti. Straže so se pomnožile.

Obstrukcija v tržaškem mestnem svetu. Tržaški mestni svet zboruje zadnje dni v znaku obstrukcije. Razpravlja se namreč vprašanje novega vodovoda. Liberalni laški mestni očetje hočejo po vsi sili spraviti timavsko vodo v Trst. Temu se pa upirajo socialni demokratje, ki ovirajo rešitev tega projekta s hudo obstrukcijo. Več znanstvenih preiskav je namreč dokazalo, da ta voda ne bi odgovarjala vsem zahtevam, ki pridejo v poštev pri preskrbovanju Trsta z vodo. Občinstvo na galeriji je na strani socialnih demokratov, kajti ono ploska vsakemu obstrukcijoniškemu govorniku. Slovenski mestni očetje niso še zavzeli v tem vprašanju nobenega stališča.

»Rdeči križ« oškodovan. Nek višji nižavstrijski deželni uradnik je poneveril pri avstrijskem »Rdečem križu« večjo svoto denarja, vsled česar se je uvedla sodnijska preiskava.

Črnogorski kralj Nikita I. bo najbrže obiskal kopalnišče Portorose, kjer se že nekaj časa nahaja črnogorski princ Mirko s svojo družino. Kralj ostane tam baže več tednov.

Davki v Evropi. — Iz nekega socialnodemokratičnega lista jemljemo sledečo statistiko o davkih, ki pridejo na vsako glavo v spodaj navedenih državah: Anglija 82.06 frankov, Francija 78.98, Nizozemsko 57.59, Avstrija 49.04, Italija 45.04, Nemčija 43.37, Norvegija 42.60, Dansko 41.70 in Belgija 34.— Kaj dokazuje ta statistika? Dokazuje, da se najmanj davka plačuje v tisti državi, kjer je na krmilu ženad trideset let parlamentarna vlada, vzeta iz srede katoliških poslancev, ki so pri letošnjih volitvah sijajno porazili liberalno-socialistični blok, kljub temu da je prišla na pomoč bloku celo goriška »Soča« z dolgoreznimi uvodnimi članki o belgijskih volitvah in da je brumna »Edinost« milo zavzdihnila. In kaj še dokazuje? Dokazuje, da ima Francija, kjer vladajo od padca Napoleona III. izključno liberalni in socialistični ministri, skoraj prvenstvo tudi v plačevanju davkov, kakor ima prvenstvo glede zaužitja alkohola in prvenstvo glede — nazadovanja prebivalstva. X.

Novo šole za enoletne prostovoljce pri trenu. Ako se oglasi dovoljno število enoletnih prostovoljcev za službovanje pri trenu, namerava vojno ministerstvo ustanoviti razun že na Dunaju, v Gradcu, v Budapešti, v Pragi in v Jožefovem se nahajajočih šol za trenske enoletne prostovoljce tudi še nove šole v Zagrebu, v Lvovu in v Požunju. V vsaki šoli bi potem bilo največ 30 prostovoljcev.

Draginja v Nemčiji postaja od dne do dne bolj občutna. Na dnevnem redu so že razni štrajki, bojkoti itd., seveda vse ne pomaga nič. Mesne cene so zadnji teden zopet poskočile, posebno govedina in prešič vina. Vidi se, da postaja Nemčija vedno bolj industrijska država, ki rabi vedno več mesa, a na drugi strani pada živinoreja. Do sedaj so uvažali francosko in avstrijsko živino, a sedaj je ta uvoz precej padel, deloma radi visokih carin, deloma radi splošnega pomanjkanja živine. Sicer vlada obljublja razne pripomočke, a stori se le malo. Nam v Avstriji je pa dejstvo, da se pri naših domačih visokih cenah naša živina še izvažja, res neumljivo. Še za dom primanjkuje, ne da bi prodajali še drugam!

Književnost.

V tiskarni sv. Cirila v Mariboru je ravnokar izšla in se tam tudi naroča lična knjižica »Officium divinum« v 2. izdaji. Spisal jo je R. Janežič, spiritual v bogoslovju. Cena je ostala ista kakor pri prvi izdaji, dasiravno je ta izdaja pomnožena za 23 strani. Stane broširana I K in v platno vezana I K 60 vin.

Knjižica obsega 111 strani. Namenjena je čč. gg. slovenskim duhovnikom in bogoslovcem. Kdor jo doobra prouči, najde v njej vse, kar mu je treba znati, da brevir prav in lepo opravlja po želji sv. Cerkve. Na čelu ima knjiga lepo papeževo konstitucijo »Divino afflato« z novimi rubrikami vred. Na te se je pisatelj pri spisovanju nove izdaje prav posebno oziral. Odveč bi bilo to podučno knjigo na dolgo opisovati alt celo hvaliti; hvali naj se sama s tem, da vsem čč. gg., katerim je namenjena, zlasti pa novincem — to smo pa z ozirom na novo papeževo tozadevno konstitucijo vsi — pomaga Boga slaviti. Torej: Tolle, lege, disce.

Sprejmete se dve deklici na stanovanje in hrano. Klavir na razpolago. — Več pové upravnništvo.

Vsem gospodinjam
toplo priporočamo

KOLINSKO CIKORISO
edno pristni, po kakovosti nedosegljivi slovenski izdelek.

v korist
obmejnim slovincem.

Tako torej piše glasilo furlanske ljudske stranke o medanskih in kožbanjskih mladeničih. Medanci in Kožbanci, ki so bili zraven, naj sodijo, kako resni-coljuben in slovenskim Bricem naklonjen je ta list.

Sedaj pa si dovoljujemo tudi mi izpregovoriti o vsi ti zadevi par besed. Prvič uprašamo: Kaj je napotilo okrajno glavarstvo v Gradišču, da je napovedalo letos nabor že ob 7. uri zjutraj, ko mu mora biti vendar dobro znano, da imajo nekateri mladeniči iz kožbanjske in medanske občine štiri do pet ur hoda do Kormina in se k naboru ne vozijo po železnici ali pa v plačanih kočijah kakor gospodje od okrajnega glavarstva? Posebno pri takih prilikah kakor je nabor bi se morali ozirati na krajevne razmere in druge okolnosti in gledati bolj na ugodnost ljudstva nego pa na svojo lastno ugodnost. Drugič: Ako je gospod glavar zaradi tega, ker so mladeniči prepozno prišli k naboru, iste obsodil na 24 ur zapora, zakaj so mladeniče uklenili kakor tolovaje, ako se niso mladeniči zoperstavliali in bi se bili torej brez verig na rokah podali v zapore? Saj se ne nahajamo vendar več v srednjem veku, ko so takratni plemenitaši in graščaki postopali z ljudmi kakor z živino. Ali ni morebiti ravno tako postopanje pripravno širiti celo tudi med kmečkim ljudstvom antimilitarizem, ki daje dandanes marsikje mnogo misliti?

Kakor smo že poprej omenili, so prišli briski mladeniči v Kormin s cesarsko in slovenske zastavo pevajoč k naboru. S tema zastavama pa niso prišli omenjeni mladeniči zaradi tega, ker se je vršil nabor v Korminu, v mestu toer, kjer stanujejo Italjani, ampak prišli so z njima le k naboru kakor bi bili z njima prišli tudi ako bi se bil nabor vršil v kakem slovenskem kraju. Briski mladeniči torej niso krivi, da se vršijo vojaški nabori tudi za njih občine v mestu, kjer bivajo Italjani. Ako ni komu to všeč, pa naj poskrbi za to, da se prihodnjic nabori ne bodo vršili več v Korminu, marveč v kakih slovenskih vasi in s tem bodo korminski meščani obvarovani pred slovenskimi glasovi in pa tudi pred slovenskimi kronikami. Merodajni činitelji pa naj bodo zadovoljni, dokler prihajajo mladeniči pod cesarsko in slovensko zastavo prepevajoč k naboru in jih ni treba iztikati kje po Italiji ali pa po Ameriki in naj ne bodo tako smešni, da bodo hodili na limanice onim, katere bodo v oči ne le slovenska marveč tudi cesarska zastava. Take nojeve politike bi moralo biti pri nas na Primorskem že vendar enkrat konec.

Konečno še nekaj. Po naboru slišala se je od neke strani, pa ne od vojaške, ta-le opazka: »Dieser Esel von einem Bürgermeister!« Gledé te opazke pa še ni dognano, ali bi ona ne bila bolj na mestu, ako bi bila naslovljena na onega, ki jo je izustil, nego pa na dotičnega župana.

Dopisi.

Šmarje. V nedeljo, 8. septembra popoldne ob 3h. bo slovesen sprejem v Marijino družbo deklet v Šmarjah. Po blagoslovu bo veselica, katero priredijo dekleta Marijine družbe. K sprejemu in veselici se uljudno vabijo sosedne Marijine družbe in vsi prijatelji Marijinih družb.

Politični pregled.

Službena pragmatika za državne uslužbenice.

Dne 3. in 4. septembra bo imel pododsek gosposke zbornice za službeno pragmatiko dve seji, v kateri bo pričel razpravljati o uradniškem vprašanju.

Nemški cesar pojde v Švico.

Iz Berna se poroča, da se bo nemški cesar vendarle udeležil švicarskih velikih vojaških vaj.

Vojska in mir

ri in piše dosti o pogajanjih, ki se vrše glede miru med Italjani in Turki. Turki se drže ukljub vsem domačim sporom in vstajam še vedno krepko. Oni ne odnehajo niti za las, a Lahi bajé hočejo celo opustiti znani dekret o aneksiji, če bi prišli do miru. Iz Rima se poroča, da bo nastopil kot zastopnik Italije senator Garroni in je že v ta namen odpotoval v Švico. Med tem časom hoče laška armada zasesti v Libiji še nekatere manj važne točke — ker važnih ne more, kakor se dozdeva.

Darovi.

Za »Šolski Dom«:

so plačali predsedništvu: Ivan Velušček, šolski sluga 3 K 80 h; Lovro Juvančič, župnik v Dornbergu 10 K; Anton Klun, hišni posestnik v Gorici 10 K.

Srčna hvala!

Domače in razne vesti.

Umrl je v Št. Petru pri Gorici v četrtek ob 4. uri zjutraj grof Henrik Calice bivši avstrijski poslanik v Carigradu, v starosti 81 let. Rojen je bil v Gorici l. 1831. Gimnazijske študije je pokojnik dovršil v Gorici, akademične študije pa na Dunaju, v Heidelbergu in v Parizu.

V državno službo je vstopil na Dunaju kot sodnijski praktikant, kjer je ostal do l. 1853. Do l. 1855, je bil konzularni kandidat, nakar je vstopil v trgovinsko ministerstvo. Potem je bil pridružen konzulatu v Carigradu.

L. 1858, je postal ministerialni tajnik v trgovinskem ministerstvu, leto pozneje je bil v isti lastnosti pridružen zunanjemu ministerstvu.

Od l. 1859. do 1868. je bil kot konzul v Liverpool-u. Od tega časa do l. 1871. je bil minister rezident na kitajskem, japonskem in siamskem dvoru. L. 1873. je bil povišan v baronski stan.

Skozi eno leto je zastopal našo monarhijo kot konzul in diplomatičen agent v Bukareštu.

L. 1876. je postal drugi sekcijiski načelnik ministerstva za zunanje zadeve.

L. 1878. je bil imenovan za tajnega svetnika in l. 1879. za prvega sekcijiskega načelnika v istem ministerstvu.

L. 1880. je postal poslanik v Carigradu, kjer je služboval do njegovega umirovljenja l. 1906. V tem letu ga je povišal cesar v grofovski stan.

Svoja zadnja leta je potem preživel v bližini svojega rojstnega mesta v Št. Petru pri Gorici. Zapušča udovo in edinega sina Frančiška, ki je uradnik v zunanem ministerstvu. Pogreb je bil danes ob 4^{1/2} uri popoldne.

Imenovanja. Namestnik je imenovan: začasnega okrajnega komisarja Josipa Žnidaršiča v Gorici za okrajnega komisarja, namestniškega koncipista dr. Frana Vodopivca v Puli za začasnega okrajnega komisarja, začasnega namestniškega koncipista Evgena vit. Boeckmanna v Trstu za namestniškega koncipista in namestniškega konceptnega praktikanta Darovina Weingerla v Kopru za začasnega namestniškega koncipista, pustivši vse v njih dose-danjih službenih mestih.

Iz učiteljske službe. — Dosedanji okrajni učitelj g. Drogenik pride za začasnega voditelja šole v Bilje, in sicer za letos; okrajni učitelj je postal gosp. Mungerli; kot začasna učiteljica v Čer-niče pride g. Köning; za prov. učitelja v Grgar pride g. Radinja; kot suplentinja v Prvačino pride g. Brajda; za učiteljico ročnih del za Grgar, za Voglarje in za Trnovo je imenovana g. Madon.

V začasen pokoj enega leta je stopila učiteljica v Ozeljanu g. Eržen; g. Legovič, učiteljica v Ajdovščini je stalno vpokojena; zaradi boleznij je bil dovoljen nadučitelju v Kojskem, gosp. Poberaju, dvamesečni dopust; g. Stepančiču je dovoljen iz istega vzroka 3-tedenski dopust; g. Doljak se je do-

Glede evharističnega shoda na Dunaju naznanjamo: 1. V kratkem dobe vsi, ki so plačali vstopnino, vstopnico in legitimacijo za železnico. Oboje je treba dobro hraniti. Vstopnica daje pravico do vseh ugodnosti na Dunaju, legitimacija pa do polovične cene na železnici. 2. Ti, ki so se oglasili za skupne spalnice, naj plačajo g. dušnemu pastirju, ko prejmejo vstopnico, s t a n a r i n o p o 1 K z a e n d a n i n e n o n o č, ker je goriški odbor za te udeležence to že naprej plačal centralnemu odboru na Dunaju. 3. Posebnega vlaka ne bo, ker je nepotrebno. Vsak naj si ogleda železniški urnik in naj si izvoli vlak, ki mu je bolj priležen. Svetujemo pa, naj se nihče ne pripelje na Dunaj po noči, ker bi ga v tem slučaju ne čakali voditelji na dunajski postaji. Kdor bo potoval z osebnim vlakom, naj si izvoli n. pr. vlak, ki odhaja z državne postaje v Gorici ob 11. 13 predpol. skozi Celovec (ob 4.05 pop.) sv. Vid in sv. Mihael, dospe ob 10.30 zvečer. Od sv. Mihaela odide vlak ob 10.50 in pride čez Amstetten na Dunaj na državno postajo ob 6.40 zjutraj. Od sv. Mihaela pa gre ob 1.05 popoldne tudi b r z o v l a k, ki dojde na Dunaj ob 7.40 zjutraj. Od sv. Mihaela gre na Dunaj tudi še druga železnica in sicer čez Leoben in Bruck, ki je deloma lokalna, deloma južna in pride na dunajsko postajo južne železnice ob 5.38 zjutraj.

Iz Gorice lahko odidemo z osebnim vlakom tudi ob 6. 10 zvečer. Ako se vozimo po celi črti le z osebnim vlakom, pridemo na Dunaj drugi dan ob 3.40 popoldne, ako prestopimo pa na Jesenicah na brzovlak pridemo že ob 7.40 zjutraj na Dunaj.

Kdor se hoče voziti le z brzovlakom, lahko odide iz Gorice ob 10.04 predpoldne in dospe na Dunaj čez Leoben ob 8.40 zvečer.

4. Legitimacija daje pravico do polovične cene tudi na južni železnici. — Vsakdo naj si sam ogleda urnik in izvoli vlak.

5. Č. duhovščina, ki se misli udeležiti procesije z roketom, naj vzame se seboj talar.

6. Orli, ki se udeležijo, naj prinesejo seboj družtveni kroj.

7. Voditelji ali tudi drugi postreščiki bodo na dunajski postaji vsakomur povedali, kam naj se obrne, da se ni treba nikomur bati v tem oziru kake zmešnjave.

Županska zveza za goriški politični okraj je sklicala za minoli četrtek župane in podžupane k posvetovanju. Na dnevnem redu je bila edina točka: Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici. Radovedni smo bili, kako mislijo sklicatelji, med njimi prvi seveda predsednik gosp. Anton Klančič, na smrt bolno »Trgovsko-obrtno zadrugo« ozdraviti. No, g. Anton Klančič je pri otvoritvi posvetovanja povedal, da je svoj naloge že s tem izpolnil, da je povabil gospode župane in podžupane k posvetovanju. Ti so prišli — bilo jih je kakih 24. Ti naj sedaj govore, on bode k vsemu molčal. In res so začeli govoriti. Največ je govoril, kakor se samo ob sebi umeje, g. France Furlani iz Prvačine in govoril je pač kakor on zna. Vsebina vseh govorov pa je bila ta: Naši poslanci naj delajo pri vladi na to, da ona priskoči na pomoč »Trg. obrtni zadrugi« ter da ona poravnava mesto članov izgubo. Če se ne motimo, je bil mirenski župan tisti, ki je trdil, da je pravzaprav dolžnost vlade, da izgubo »Trg.-obrtno zadrugo« poplača, češ, vlada je potrdila pravila, vlada ni dovolj nadzorovala poslovanja zadruga itd. itd. Čo, nekaj bo že res na teh očitanjih, ali žal da bodo ista bore malo izdala. G. Budin iz Dornberga pa je bil mnenja, naj se člani zadruga združijo ter naj si poiščejo pravnega zastopnika, ki bode pri pristojnih oblastih poskrbel za to, da se poiščejo krivci, proti katerim naj se potem postopa po postavi. To mnenje pa liberalnim županom ni nič kaj dišalo, posebno pa g. Francetu Furlaniju ne. So pač čudni ljudje ti liberalci. Nekdo navzočih je onomnil. zakaj

kov in nadzornikov »Trg. obrtne zadruga« k posvetovanju, ki naj bi bil pojasnil, kako je do tega prišlo, da je »Trg. obrtna zadruga« tako »zafurala«. Začuli so se klici: Gabršček naj pride! — Gabršček naj pride! — A hotelo ni biti ne Gabrščeka ne kakega drugega, in posvetovanje je končalo s tem, da se je izbral odsek, obstoječ iz treh županov, ki naj se poda k poslancem in ne vemo še h komu, proseč jih, da bi posredovali za vladno pomoč. Izvoljeni so bili v ta odsek gg. Lutman iz Štandreža, Obljubek iz Kojskega in kajpada France Furlani iz Prvačine.

»Grazer Tagblatt«, to je znani šovt-nistični in Slovincem skrajno sovražni list, piše dne 29. t. m. prav ostro proti jugoslovanskim poslancem sploh, posebno pa proti dr. Šusteršiču, češ, da propagira trializem kar na debelo, da prireja shode za Slovence in Hrvate v Istri itd. Sploh mu podtikuje celo vrsto nemštva in njegovi politiki sovražnih dejanj. Trializem je po mnenju teh gospodov najmanj nekaj revolucionarnega in ti nemški žurnalisti se, kakor videti, presneto malo pečajo s to stvarjo. Pišejo in hrulijo tja v en dan, brez ozira na to, ali je stvar res ali ni, da je le prilika za njih vsenemško kokodakanje.

P. Škrabec omenja med književnimi novostimi v zadnjem zvezku (9. 1912) svojega znamenitega »Cvetja« tudi epsko pesnitev »L i v š k o j e z e r o«. Njegovo mnenje o tej knjigi je tole: »Pridno delo visoko čislane gospoda p r i p o r o č a m o v s e m, k i s o z m o ž n i k a j t a k e g a b r a t i i n p o v r e d n o s t i c e n i t i.« — Knjiga se prodaja v »Narodni Tiskarni« in stane le 2 K.

Vsak laški pobč se že hoče koračiti po naših tleh. Tudi oni S c a r m i g n a n iz Italije, ki ga je policija poslala tja, od kjer je prišel, sedaj bobna po svojih junaških prsih in žuga gosp. policijskemu nadkomisarju kar s tožbo in s porotniki. Saperlot, to imponira! Kar v Trst ga bo naznanil še po vrhu na glavno direkcijo, tako pravi v nekem poslanem, katero je priobčil »Corriere« od 29. augusta. — Gospod dr. Casapicola bo sam s tem fantičem še najkrajše opravil, a nam se zdi naravnost predrznost, kar si ti blaženi regnicoli vse dovolijo. Naj gre ta dečko v Tripolis, tam naj se skaže junaka, altro che na papirju. Bržkone bo sedaj naroden mučenik in dobi venec na glavo!

Zjedinjena Italija. — Pred seboj imamo milanski dnevnik z dne 28. augusta t. l. Pod rubriko »sodnijska kronika« čitamo, da je milanski policijski stražnik Giuseppe Di Pasquale, po rodu Siciljanec, iz tiste mržnje, ki vlada med posameznimi italijanskimi pokrajinami — imenujejo jo »il regionalismo« — obdolžil svojega tovariša, ki je doma iz Apulije in se imenuje Alfonso Borlizzi, da mu je ukradel 20 lir, revolver in nepremočljivi havelok. Sodna obravnava je dokazala, da so bile te obdolžitve neutemeljene. Toda nas to ne zanima, pač pa je interesantno jezikovno vprašanje te obravnave. Predsednik sodnega dvora Beretta je namreč javno konstatiral, da ne razume jezika, ki ga govori tožitelj, kraljevi višji policijski stražnik italijanski. Ta pa se je razkoračil in je med smehom navzočega občinstva zakričal, zbravši vse svoje znanje pismene italijanščine: O che crede il Tribunale? Ch' io parli francese? No, ostrogoto, od arabo. Ma l'italiano! (Kaj misli sodni dvor, da govorim francosko, ne, primojduš, ali arabsko, pač pa italijansko.) »Corriere Friulano«, zjokaj se nad to žalostno historijo! Mi se spominjamo, da za časa zidanja bohinske železnice naši slovenski sodniki niso potrebovali nobenega tolmača, če so imeli opraviti z makedonskimi delavci, ki so bili doma tam blizu Soluna! Aplikacija? Naj jo napravijo naši italijanski prijatelji!

Okrajna bolniška blagajna v Gorivi. Kakor smo svoječasno poročali, je sklenil izredni občni zbor goriške okrajne bolniške blagajne dne 21. julija t. l. naj se pravila tako spremene, da bode

Očala vsake vrste različnih kakovosti natančno po zdravniških predpisih, dalnoglede in druge optične stvari, **mere** za mleko, vino, žganje.

Vse po zmernih cenah priporoča

JAKOB ŠULIGOJ,
urar c. kr. državnih železnic
v Gosposki ulici šte. 25 v Gorici.

Pravi je preskušeno najboljši

kavini pridatek : Franck :

le tedaj, če nosijo ponujeni Vam zabojčki ali zavitki kot neprevarljivi znak tvorniško znamko :kavin mlinček: . —

Tovarna v Zagrebu.

VILICA

Novo zidana je na prodaj v lepem mirnem kraju 10 minut od Travnika. Pripravna tudi za penzioniste. Vilica obstoji iz 6 sob, kuhinje, jedilne sobe, 2 kleti in ima lep vrtič. — Vprašati je pri g. J. Milanikju ulica Rdeče hiše št. 4.

SPOMINJAJTE SE OB VSAKI PRILIKI »ŠOLSKEGA DOMA«!

Velika zaloga dvokoles, šivalnih in kmetijskih strojev, gramofonov, orkestrionov itd. Mehanična delavnica. Poliranje z električno gonilno šilo, ter emajliranje dvokoles na plin.

Kolesarjem v korist! Kdor hoče staro dvokolo obnoviti naj ga takoj pošlje emajlirat ki stane K 6, v različnih barvah K 8 pri

BATJEL-U

Gorica, STOLNA ULICA 2-4.

Mehanična delavnica. Prodaja tudi na obroke.

Cenike pošlimate prosti.

Nanut & Bregant

aut. stavbena tvrdka v Gorici
ulica Adelaide Ristori šte. 5.

Se priporoča p. n. občinstvu za vsa stavbena dela kakor tudi za izdelovanje vsakovrstnih načrtov, proračunov ter kolavdacij po najnižjih cenah.

M. ANDERWALD

trgovina s špacerijskim blagom in delikatami, GORICA
Tekališče Jos. Verdi št. 32, v hiši „Centralne posojilnice“
najtopleje priporoča

prečastiti duhovščini ter sl. občinstvu v mestu in na deželi, svojo veliko zalogo vsakovrstne kave, riža, olja, sladkorja, najboljše moke, čaja, likerjev, šampanjca in najfinejših vin v buteljkah, Velika izbira vsaki dan svežih najrazličnejših delikates in slaščic.

Postrežba točna. Cene najnižje.

Posebno se priporočam gg. hotelirjem, gostilničarjem in kavararjem, ter sl. društvom, ki prirejajo veselice.

ORIGINAL VICTORIA

Kupujte samo dvokolesa „ALTENA“, francoske vrste, ki so najtrpežnejši in najboljši bodisi za navadno rabo ali za dirke.

Šivalni stroji Original „Victoria“ so najpraktičnejši za vsako hišo. Isti služijo za vsakovrstno šivanje in šikanje (vezenje). Stroj teče brezšumno in je jako trpežen. Puške, samokrese, slamo-rižnice in vse v to stroko spadajoče predmete se dobi po tovarniški ceni pri tvrdki

Kerševani & Čuk,
GORICA — Stolni trg št. 9.

Edina zaloga najboljših sesalk za gnojnice navadnih in raztezajočih od 3-480 m. Cene od 50-80 K. Razprsilnike vsake vrste od 4-12 K.

Pinter & Lenard
v Gorici, Raštelj šte. 7-9.

Od l. 1878 Povsod izkušena, sloveča in priljubljena sredstva. Pri večjih naročilih velik popust.

Lekarnarja A. THIERRY-jev BALZAM.

Edino pristen z zeleno nuno kot varstveno znamko. Postavno zajamčeno.

Vsaka potvoritev, ponarejanje in vsak prekup drugega balzama s prevarljivimi znamkami se kazensko-sodnijsko zasleduje in strogo kaznuje. — Ta balzam je dobrega učinka pri vseh boleznih na dihala, pri kašlju, pljuvanju, hripavosti, katarju v žrelu, bolečinah v prsih, boleznih na pljučah, posebno pri influenci, zelončnih boleznih, vnetju jeter in vranice, slabi prebavi, telesnem zaporu, zobobolu in ustnih toleznih, trganju udov, opeklinah, pri izpuščajih itd. itd. 12/2 ali 6/1 ali 1 vel. posebna steklenica K 5-60.

Lekarnarja THIERRY - jevo MAZILLO IZ VRTNIC

je zanesljivo zdravilo za rane, ščirjevce (ture), poškodbe, vnetja, abscese, odstrani vse nečiste v telo vrinile se rane in stori, da so bolesterne operacije epotrebne. Zdravi tudi pri zastarelih ranah itd. 2 škatli staneta K 3-60.

Kupi se: Lekarna pri Angelju varuhu, Adolf Thierry v Pregradu pri Rogatcu.

Dobi se skoro v vseh lekarnah. Na debelo pa v medicinskih mirodilnicah.

TVRDKA O. ZAJEC

trgovina z železjem v Gorici
v hiši „Goriške ljudske posojilnice“ (prej krojaška zadruga).

Priporoča bogato zalogo železa, pločevine vsakovrstnega kovanja za pohištvo in stavbeno mizarstvo, kovaško, kleparsko, klesarsko orodje, straniščne naprave in upeljave, strešna okna, traverze, cement, svinčene in železne cevi in pumpe, žico, žična ograja, razno kmetijsko orodje, štedilnike, peči, kuhinska in hišna oprava.

Postrežba točna, domača in cene konkurenčne.

Prosimo zahtevati listke blagajne radi kontrole.

Naše najmoderneje urejeno specialno tovarniško podjetje zavzemlje

skozi 40 let prvo mesto

med tovarnimi stiskalnic in uživa v strokovnih krogih **najboljše priznanje.**

Zahtevajte posebni cenik šte. 452^a za vinske in sadne stiskalnice, za popolne moštne naprave, za hidravlične stiskalnice, za sadne in grozdne mline, za čistilce grozdja, za stroje za rebkanje, za navorne sesalke itd.

Več kot 700 svetinj in prvih daril itd

Ph. Mayfarth & C.o.

Špecialna tovarna strojev za trtne in sadne vinske pridelke
1500 delaveev. Dunaj, II., Taborstrasse 71. Iščejo se zastopniki.

Podružnica „Ljubljanske kreditne banke“ v GORICI

— se bavi z vsemi v bančno stroko spadajočimi posli. —
Vloge na knjižice obrestuje po 4 1/2%, vloge v tekočem računu po dogovoru.

Centrala v Ljubliani. — Rezervni zaklad K 800.000. —

Podružnice: Celje, Cerovec, Gorica, Sarajevo, Spilj, Trzin.